

[Prima Pagină](#) > ... > [Dreptul Familiei Și Succesiunea](#) > [Succesiunea](#) > [Succesiunile](#) > [Estonia](#)

Succesiunile

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Estonia

Această fișă informativă a fost realizată în colaborare cu [Consiliul Notariatelor din UE \(CNUE\)](#).

1 Cum se redactează dispoziția pentru cauză de moarte (testament, testament conjunctiv, pact asupra unei succesiuni viitoare)?

Testatorul poate întocmi dispoziția pentru cauză de moarte în caz de deces prin intermediul unui testament sau al unui pact asupra unei succesiuni viitoare. Testamentul poate fi notarial sau privat. Testatorul își poate revoca testamentul sau o parte din acesta în orice moment printr-un testament ulterior sau printr-un pact asupra unei succesiuni viitoare. Această opțiune nu se aplică în cazul testamentelor reciproce între soți, întrucât modificările sau revocările unor astfel de testamente sunt reglementate de norme speciale.

Testamentele notariale

Un testament notarial este un testament autentificat de notar sau un testament care a fost întocmit de către testator și depus spre păstrare la un notar, într-un plic sigilat.

În cazul unui testament notarial, notarul autentifică testamentul pe care l-a întocmit conform dispozițiilor testamentare ale testatorului sau testatorul întocmește testamentul și îl depune spre autentificare la notar. Un testament notarial trebuie semnat de către testator în prezența notarului.

Un testament autentificat la notar poate fi, de asemenea, întocmit de către o persoană cu vârsta de cel puțin 15 ani. Un astfel de testator nu are nevoie de consimțământul reprezentantului său legal.

În cazul unui testament depun spre păstrare la un notar, testatorul îi înmânează personal notarului dispoziția sa testamentară într-un plic sigilat, declarând notarului că aceasta reprezintă dorința sa. În acest caz, notarul întocmește un act notarial care să ateste depunerea testamentului, iar respectivul act este semnat de către testator și de către notar. Testatorul poate în orice moment să retragă un testament depus la un notar. În acest caz, notarul întocmește un act notarial care să ateste retragerea testamentului, iar respectivul act este semnat de către testator și de către notar.

Nu există termen de valabilitate pentru testamentele notariale. Cu alte cuvinte, acestea rămân în vigoare până la modificarea sau revocarea lor.

Testamentele private

Un testament privat este fie un testament semnat în prezența unor martori, fie un testament olograf.

Nu este obligatoriu ca textul unui testament privat semnat în fața unor martori să fie redactat de către testator (sau să fie scris de mâna testatorului), însă este obligatoriu ca acesta să fie semnat în prezența a cel puțin doi

martori cu capacitate juridică activă, iar în testament trebuie să figureze data și anul în care a fost întocmit. Martorii trebuie să fie prezenți simultan în momentul semnării testamentului. Testatorul trebuie să informeze martorii cu privire la faptul că au fost citați ca martori pentru întocmirea unui testament și că testamentul reprezintă dispoziția sa testamentară. Nu este necesar ca martorii să cunoască conținutul testamentului. Imediat după semnarea testamentului de către testator, martorii vor semna, la rândul lor, testamentul. Martorii confirmă prin semnăturile lor faptul că testatorul a semnat testamentul și că, după cunoștința lor, testatorul are capacitate juridică activă și capacitatea de a întocmi testamentul. O persoană nu poate avea calitatea de martor în cazul în care ascendenții sau descendenții săi, frații/surorile sale și descendenții acestora, precum și soțul/soția sau ascendenții și descendenții săi beneficiază de pe urma testamentului întocmit.

Un testament privat olograf trebuie scris în întregime de mâna testatorului (acesta nu poate dactilografiat, imprimat sau redactat într-un alt mod mecanic), iar în testament trebuie să figureze data și anul în care a fost întocmit. Un testament olograf trebuie să fie semnat personal de către testator.

Testatorul poate păstra un testament privat sau îl poate da spre păstrare unei alte persoane.

Un testament privat își încetează valabilitatea în termen de șase luni de la întocmirea sa, în cazul în care testatorul este încă în viață. Un testament în care nu se specifică data sau anul în care a fost întocmit și nu este posibilă stabilirea în alt mod a momentului întocmirii sale este nul.

Testamentul reciproc între soți

Un testament reciproc este un testament întocmit în comun de către soți, în care fiecare dintre aceștia îl numește pe celălalt moștenitor sau formulează alte dispoziții succesoriale în caz de deces.

Într-un testament reciproc în care fiecare dintre soți îl numește pe celălalt drept unic moștenitor, soții pot desemna persoana căreia îi va fi transferată cota succesorală a soțului supraviețuitor după deces.

Un testament reciproc între soți trebuie să fie autentificat de notar. Notarul întocmește acest tip de testament în conformitate cu dispozițiile testamentare ale soților, iar soții trebuie să îl semneze în prezența notarului.

O dispoziție prevăzută într-un testament reciproc între soți poate fi revocată de unul dintre soți în timpul vieții ambilor soți. Un testament din care respectiva dispoziție este revocată trebuie să fie autentificat de notar. Dispoziția este considerată revocată în momentul în care celălalt soț a primit o înștiințare, transmisă printr-o procedură notarială, cu privire la revocarea dispoziției respective. După decesul unuia dintre soți, soțul supraviețuitor poate revoca dispoziția numai în cazul în care renunță la cota succesorală care i-a fost atribuită pe baza testamentului reciproc.

Un testament reciproc între soți devine nul în cazul în care căsătoria a încetat înainte de decesul testatorului. De asemenea, acesta devine nul în cazul în care testatorul, înainte de decesul său, a intentat o acțiune de divorț în instanță, și-a dat acordul în scris pentru divorț sau era îndreptățit să solicite anularea căsătoriei și a depus în instanță o cerere în acest sens.

Pactele asupra unor succesiuni viitoare

Un pact asupra unei succesiuni viitoare reprezintă un acord între testator și o altă persoană, prin care testatorul desemnează o persoană drept moștenitor și specifică o obligație legată de moștenire, o obligație testamentară sau o dispoziție testamentară. Un pact asupra unei succesiuni viitoare poate fi încheiat, de asemenea, între testator și un moștenitor *ab intestat* (legal) al acestuia cu privire la renunțarea la succesiune de către moștenitorul *ab intestat*.

Un pact asupra unei succesiuni viitoare poate să conțină, de asemenea, dispoziții unilaterale ale testatorului; în acest caz, clauzele specificate în testament se aplică respectivelor dispoziții.

Pactele asupra succesiunii viitoare trebuie să fie redactate și autentificate la notar. Pactele asupra succesiunii viitoare sunt semnate în prezența unui notar.

Un pact asupra unei succesiuni viitoare sau o dispoziție inclusă în acesta poate fi anulată sau revocată în timpul vieții părților printr-un acord între părți autentificat de notar sau printr-un nou pact asupra unei succesiuni viitoare.

În cazul în care un pact asupra unei succesiuni viitoare a fost încheiat în circumstanțe care reprezintă motive pentru anularea sa în conformitate cu [partea generală a Legii privind Codul civil](#), anularea pactului poate fi solicitată și după decesul testatorului de către persoana îndreptățită la succesiune în caz de invaliditate a pactului sau a unei dispoziții a acestuia.

În plus, este posibilă retragerea dintr-un pact asupra unei succesiuni viitoare. Testatorul poate să se retragă dintr-un pact asupra unei succesiuni viitoare în cazul în care dreptul de retragere a fost convenit în respectivul pact. Retragerea se poate produce, de asemenea, în cazul în care persoana îndreptățită a comis o infracțiune împotriva testatorului, a soțului/soției acesteia sau a unui ascendent sau descendent al acesteia sau în cazul în care partenerul contractual încalcă în mod intenționat dreptul prevăzut de lege de a asigura întreținerea testatorului. Testatorul are, de asemenea, dreptul de a se retrage în situația în care o parte din pactul asupra unei succesiuni viitoare care este obligată să îndeplinească obligațiile recurente față de testator în timpul vieții acestuia – mai ales, asigurarea întreținerii testatorului – încalcă în mod intenționat și în mare măsură o astfel de obligație. Retragerea dintr-un pact asupra unei succesiuni viitoare se produce prin intermediul unei declarații autentificate de notari a partenerului contractual. În cazul unui pact reciproc asupra unei succesiuni viitoare, dacă dreptul de retragere este convenit în acesta, întregul pact devine nul și neavenit dacă una dintre părți se retrage, cu excepția cazului în care se specifică altfel în pactul respectiv. Dreptul de retragere dintr-un pact reciproc asupra unei succesiuni viitoare se stinge după decesul uneia dintre părți. După decesul uneia dintre părți, partea supraviețuitoare din pactul asupra unei succesiuni viitoare poate revoca dispoziția sa testamentară numai dacă renunță la cota succesorală care i-a fost atribuită în temeiul pactului asupra unei succesiuni viitoare.

2 Ar trebui ca dispoziția să fie înregistrată și, dacă da, în ce mod?

Testamentele și testamentele notariale sunt întotdeauna înregistrate în registrul de succesiuni în următoarea zi lucrătoare după autentificarea notarială a actului notarial. În plus, notarii au obligația să înregistreze în registrul succesoral toate modificările aduse pactelor asupra unei succesiuni viitoare, acordurile privind rezilierea pactelor asupra unor succesiuni viitoare și declarațiile de retragere din pactele asupra unor succesiuni viitoare. Încălcarea obligației de înregistrare nu afectează valabilitatea testamentului.

Întocmirea unui testament privat poate fi înregistrată în registrul succesoral de către testator sau de către orice persoană care deține informații cu privire la testamentul privat și căreia i s-a solicitat de către testator să efectueze înregistrarea. Înregistrarea testamentelor private în registrul succesoral nu este obligatorie.

Testamentele notariale și pactele asupra unor succesiuni viitoare sunt înregistrate în registrul succesoral de către notarul care a autentificat testamentul sau pactul asupra unei succesiuni viitoare sau la care a fost depus testamentul. În acest scop, notarul efectuează o înregistrare în registrul succesoral sau transmite o notificare în acest sens către registru. Începând cu 1 ianuarie 2015, notarii nu mai transmit notificări către registrul succesoral, ci modifică datele din registrul succesoral prin înregistrările efectuate în acest sens.

Datele privind testamentele private pot fi înregistrate în registrul succesoral prin intermediul portalului național <https://www.eesti.ee> de către orice persoană care are cunoștință de întocmirea testamentului și căreia i s-a solicitat să efectueze înregistrarea în cauză.

3 Există restricții asupra libertății de a dispune pentru cauză de moarte (rezervă succesorală, de exemplu)?

În general, nu există nicio restricție privind întocmirea testamentelor și nici dreptul de a dispune al testatorului nu este în general limitat în cazul în care acesta a întocmit un testament.

Libertatea de a testa este însă limitată de instituirea unei rezerve succesorale, care limitează libertatea testatorului de a transfera moștenitorilor, preferențial, propriile bunuri succesorale. Dreptul de a solicita rezerva succesorală de la moștenitori se naște în cazul în care un testator a dezmoștenit, printr-un testament sau printr-un pact asupra unei succesiuni viitoare, un descendent, părinții sau soțul/soția care are dreptul la succesiune *ab intestat* și față de care testatorul, în momentul decesului, are o obligație de întreținere prevăzută în Codul familiei sau în cazul în care un testator a redus rezerva succesorală a acestora în raport cu rezerva succesorală care le revine conform succesiunii *ab intestat*. Beneficiarul rezervei succesorale are, în consecință, un drept de creanță împotriva moștenitorilor conform dreptului obligațiilor. Dreptul de creanță constă în faptul că persoana

îndreptățită să primească rezerva succesorală poate solicita plata unei sume de bani echivalente cu rezerva succesorală pe baza valorii patrimoniului succesoral. Persoana care își exercită dreptul la o rezervă succesorală nu este un moștenitor. Cuantumul rezervei succesorală reprezintă jumătate din valoarea cotei succesorală pe care un moștenitor ar fi primit-o, conform legii, în cazul unei succesiuni, dacă toți moștenitorii legali ar fi acceptat succesiunea.

În plus față de cota sa succesorală, soțul/soția testatorului poate invoca dreptul personal de utilizare a imobilului care a fost reședința conjugală a soților, dacă standardul de viață al acestuia/acesteia s-ar deteriora altfel din cauza succesiunii. În conformitate cu jurisprudența Curții Supreme, soțul/soția testatorului are acest drept indiferent dacă moștenește sau nu orice altceva și indiferent dacă succesiunea este legală sau testamentară.

4 În cazul în care nu există o dispoziție pentru cauză de moarte, cine moștenește și în ce proporție?

În cazul în care testatorul nu a lăsat un testament sau un pact asupra unei succesiuni viitoare valabil, succesiunea este considerată *ab intestat* și este reglementată prin lege. În cazul în care testamentul sau pactul asupra unei succesiuni viitoare al unui testator nu include întregul său patrimoniu succesoral, succesiunea pentru partea neacoperită este reglementată prin lege. Moștenitorii *ab intestat* sunt soțul/soția și rudele testatorului; succesiunea se realizează pe trei niveluri. Soțul/soția face parte din categoria moștenitorilor *ab intestat*.

Primii în ordinea succesiunii sunt descendenții testatorului (copiii, copiii adoptați, nepoții etc.). Alături de moștenitorii din prima categorie, soțul/soția moștenește o sumă egală cu cota-parte a unui copil al testatorului, dar nu mai puțin de un sfert din patrimoniul succesoral.

În cazul în care nu există moștenitori din prima categorie, cei care succed sunt părinții testatorului și descendenții acestora (frații și surorile testatorului). În cazul în care ambii părinți ai testatorului sunt în viață în momentul deschiderii succesiunii, aceștia moștenesc întregul patrimoniu succesoral în părți egale. În cazul în care tatăl sau mama defunctului nu mai este în viață în momentul deschiderii succesiunii, copiii, copiii adoptați și nepoții etc. părintelui decedat îi succed acestuia. Alături de moștenitorii din a doua categorie, soțul/soția moștenește jumătate din patrimoniul succesoral.

În cazul în care nu există moștenitori din a doua categorie, cei care succed sunt bunicii testatorului și descendenții acestora (mătușile și unchii testatorului). În cazul în care toți bunicii testatorului sunt în viață în momentul deschiderii succesiunii, aceștia moștenesc întregul patrimoniu succesoral în părți egale. În cazul în care un bunic pe linie paternă sau maternă al testatorului nu mai este în viață în momentul deschiderii succesiunii, copiii, copiii adoptați și nepoții etc. săi îl iau locul. În cazul în care nu există niciun astfel de moștenitor, celălalt bunic din aceeași linie moștenește și cota-parte a bunicului decedat. În cazul în care și celălalt bunic este, de asemenea, decedat, copiii, copiii adoptați și nepoții etc. acestuia moștenesc patrimoniul succesoral. În cazul în care fie bunicii pe linie paternă, fie bunicii pe linie maternă ai testatorului nu mai sunt în viață în momentul deschiderii succesiunii și nu au descendenți, cealaltă pereche de bunici și copiii, copiii adoptați și nepoții etc. bunicii decedați le iau locul acestora. Dispozițiile referitoare la prima categorie de moștenitori se aplică și în cazul descendenților care iau locul părinților lor în calitate de moștenitori.

În cazul în care testatorul a fost căsătorit și nu a avut moștenitori din prima sau din a doua categorie, soțul/soția moștenește întregul patrimoniu succesoral.

În cazul în care testatorul nu are moștenitori sau un soț/o soție *ab intestat*, atunci moștenitorul legal este administrația locală din localitatea în care a fost deschisă succesiunea. Locul în care a fost deschisă succesiunea este ultimul loc de reședință al testatorului. Dacă ultima reședință permanentă a testatorului a fost într-o altă țară decât Estonia, însă în cazul succesiunii se aplică legislația estonă, moștenitorul *ab intestat* este statul (Republica Estonă).

5 Care este autoritatea competentă:

5.1 În materie de succesiune?

În Estonia, procedurile succesorală se desfășoară la notarul estonian unde s-a inițiat dezbaterile succesiunii dacă

ultima reședință a testatorului se afla în Estonia. Notarul face o mențiune în registrul de succesiuni cu privire la inițierea procedurii. Dacă ultima reședință a testatorului a fost într-o țară străină, un notar estonian va fi competent numai în ceea ce privește bunurile situate în Estonia, cu condiția ca procedurile de succesiune să nu poată fi desfășurate în țara străină sau ca procedurile desfășurate în străinătate să nu includă bunurile situate în Estonia sau ca certificatul de moștenitor eliberat în străinătate să nu fie recunoscut în Estonia.

Dezbaterea succesiunii se face de către un notar estonian inclusiv în cazul în care, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (JO L 201, 27.7.2012, p. 107-134), procedura succesorală trebuie să aibă loc în Estonia, în aplicarea articolelor 4-15 și 17 din regulamentul menționat.

5.2 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei succesiuni?

Declarația de acceptare a succesiunii sau de renunțare la succesiune trebuie prezentat notarului însărcinat cu desfășurarea procedurii succesorală. Declarațiile pot fi, de asemenea, autentificate de către un alt notar care le va transmite apoi notarului însărcinat cu desfășurarea procedurilor succesorală.

Funcționarii consulari cu calificări speciale și care își desfășoară activitatea în cadrul reprezentanțelor estone din străinătate pot, de asemenea, să certifice declarația de acceptare a succesiunii sau de renunțare la succesiune. Funcționarii consulari sunt obligați să transmită imediat respectivele declarații certificate de aceștia notarului însărcinat cu desfășurarea procedurii succesorală.

5.3 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unui legat?

În temeiul legatului, legatarul are dreptul de a solicita executorului să îi transfere bunul care face obiectul legatului. Pentru a beneficia de legat, legatarul trebuie să depună o cerere de executare la executor. Testatorul poate impune executarea legatului ca o obligație pentru moștenitor sau pentru un alt legatar. În cazul în care testatorul nu a numit un executor pentru legat, moștenitorul acționează în calitate de executor.

Întrucât dispozițiile privind acceptarea succesiunii sau privind renunțarea la succesiune se aplică și în cazul acceptării unui legat și al renunțării la un legat, nedepunerea unei declarații de renunțare la legat în termenul prevăzut pentru formularea renunțării echivalează cu acceptarea legatului. În cazul în care legatarul dorește să renunțe la legat, declarația de renunțare trebuie depusă în termenul prevăzut de lege pentru formularea renunțării, care este de trei luni de la decesul testatorului și de la data la care o persoană a luat cunoștință de faptul că are dreptul să beneficieze de un legat.

În cadrul procedurilor succesorală, notarul contactează toți legatarii menționați în testament și îi informează cu privire la dreptul lor la legat. Înainte de prezentarea cererii de executare a legatului, legatarul are dreptul de a obține informații cu privire la acesta. Ca și în cazul acceptării succesiunii, declarația de acceptare a unui legat sau de renunțare la un legat este irevocabilă. În vederea susținerii drepturilor sale, legatarul are dreptul de a depune o cerere la notarul însărcinat cu desfășurarea procedurii succesorală pentru eliberarea unui certificat (certificat de legatar) privind creanța aferentă legatului.

În cazul în care legatul este un bun imobil sau un alt obiect în cazul căruia o tranzacție de vânzare trebuie legalizată de notar, contractul privind transferul legatului încheiat între executorul legatului și legatar trebuie, de asemenea, autentificat de notar.

Un legatar care este moștenitor are dreptul la legat chiar dacă renunță la succesiune.

5.4 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei rezerve succesorală?

O rezervă succesorală este o creanță pecuniară împotriva unui moștenitor în temeiul dreptului obligațiilor, care urmează să fie prezentată moștenitorilor. Dreptul de a primi o rezervă succesorală ia naștere în momentul deschiderii succesiunii. Pentru a primi o rezervă succesorală nu este necesară depunerea la notar a unei cereri în acest sens.

În cazul în care un testator a dezmoștenit, printr-un testament sau printr-un pact asupra unei succesiuni viitoare, un descendent, un părinte sau soțul/soția care are dreptul la succesiune *ab intestat* și față de care testatorul, în

momentul decesului, are o obligație de întreținere prevăzută în Codul familiei sau în cazul în care un testator a redus rezervele succesoriale ale acestora în raport cu rezervele succesoriale care le revin conform succesiunii *ab intestat*, aceștia au dreptul de a solicita o rezervă succesorală de la moștenitori.

Pe baza unei cereri legalizate la notar din partea unui moștenitor, a unui executor testamentar sau a unei persoane care are dreptul să beneficieze de o rezervă succesorală, notarul autentifică certificatul de solicitare a unei rezerve succesoriale – cunoscut și sub denumirea de certificat al beneficiarului rezervei succesoriale. În certificatul beneficiarului rezervei succesoriale se precizează identitatea acestuia și dimensiunea rezervei succesoriale sub forma unei cote-părți legale din patrimoniul succesoral.

Se poate renunța la rezerva succesorală printr-un pact asupra unei succesiuni viitoare încheiat între testator și persoana cu drept de succesiune. Pactul trebuie autentificat de notar.

6 Scurtă descriere a procedurii de soluționare a unei succesiuni în temeiul legislației naționale, inclusiv pentru lichidarea patrimoniului succesoral și pentru partajul bunurilor (trebuie furnizate și informații din care să reiasă dacă procedura de succesiune este deschisă de o instanță sau de altă autoritate competentă din proprie inițiativă)

În momentul deschiderii succesiunii – și anume, după decesul testatorului – patrimoniul succesoral este transferat moștenitorilor care pot fi moștenitori în temeiul unui pact asupra unei succesiuni viitoare, moștenitori testamentari sau moștenitori *ab intestat*.

Pentru a stabili eligibilitatea de a moșteni, procedura succesorală poate fi inițiată de către un moștenitor, de către un creditor al testatorului, de către legatar sau de către o altă persoană care are un interes în ceea ce privește patrimoniul succesoral. O persoană care dorește să deschidă o procedură trebuie să ia legătura cu un notar; O persoană care dorește să deschidă o procedură trebuie să ia legătura cu un notar; notarul pregătește și autentifică o cerere în acest sens. astfel, în cazul în care procedura succesorală a fost deja inițiată prin prezentarea unei cereri la un notar, notarul care a acceptat respectiva cerere o va transmite notarului însărcinat cu desfășurarea procedurii succesoriale.

Moștenitorul poate accepta succesiunea sau poate renunța la aceasta. Termenul pentru renunțarea la succesiune este de trei luni. Această perioadă începe să curgă din momentul în care moștenitorul ia cunoștință sau ar trebui să ia cunoștință de decesul testatorului și de dreptul său de succesiune. În cazul în care moștenitorul nu renunță la succesiune în această perioadă, se consideră că acesta a acceptat succesiunea. Pentru a accepta succesiunea, moștenitorul poate, de asemenea, să depună, înainte de termenul respectiv, o cerere la notarul însărcinat cu desfășurarea procedurii succesoriale.

Decizia moștenitorului de a accepta o succesiune sau de a renunța la o succesiune este ireversibilă. După renunțarea la succesiune, aceasta nu mai poate fi acceptată; după acceptarea succesiunii, la aceasta nu mai poate renunța. Acest principiu se aplică și în cazul acceptării unui legat sau renunțării la un legat – cu excepția faptului că legatarii care sunt și moștenitori au dreptul la legat chiar dacă au renunțat la succesiune.

Declarațiile de acceptare a unei succesiuni și de renunțare la o succesiune trebuie autentificate de notar.

La deschiderea procedurii succesoriale, notarul face o mențiune în registrul de succesiuni despre deschiderea procedurii imediat după acceptarea cererii de inițiere de dezbatere a succesiunii și publică un anunț privind inițierea procedurii în Monitorul Oficial (*Ametlikud Teadaanded*) în termen de cel mult două zile lucrătoare de la inițierea procedurii. De asemenea, notarul transmite o comunicare privind inițierea procedurii succesoriale moștenitorilor cunoscuți de notar și altor persoane cu drepturi sau obligații în virtutea unui testament sau a unui pact asupra succesiunii viitoare. În cazul unei succesiuni testamentare, notarul informează, de asemenea, persoanele care ar fi moștenit în cazul unei succesiuni *ab intestat*.

Notarul efectuează investigații privind drepturile și obligațiile testatorului și le solicită informații în acest sens instituțiilor de credit care își desfășoară activitatea în Republica Estonia, a căror listă este stabilită de un decret al [ministrului de resort](#). În plus, notarul poate, de asemenea, să adreseze întrebări altor persoane pe baza unei cereri autorizate notarial a inițiatorului procedurii succesoriale sau a oricărei alte persoane care are drepturi

asupra succesiunii. În cazul în care testatorul a fost căsătorit în regimul comunității de bunuri în momentul deschiderii succesiunii, notarul efectuează investigațiile corespunzătoare și cu privire la drepturile și obligațiile soțului supraviețuitor al testatorului.

Persoana care are dreptul de a iniția o procedură succesorală are dreptul de a obține informații de la notarul în cursul procedurii succesorală cu privire la cine a acceptat succesiunea și cine a renunțat la succesiune. În cazul unei succesiuni testamentare, au acest drept și persoanele care ar fi moștenit în cazul unei succesiuni *ab intestat*. Persoanele menționate anterior au, de asemenea, dreptul de a examina rezultatele investigațiilor efectuate cu privire la drepturile și obligațiile testatorului. În cazul succesiunii testamentare, persoanele care ar fi moștenit în cazul succesiunii *ab intestat* au dreptul să examineze testamentul și pactul asupra succesiunii viitoare.

Dacă se furnizează dovezi suficiente în ceea ce privește dreptul la succesiune al moștenitorului și întinderea acestuia, notarul autentifică un certificat de moștenitor, dar nu mai devreme de o lună de la publicarea anunțului de inițiere a unei proceduri succesorală în publicația oficială *Ametlikud Teadaanded*. Notarul face o mențiune în registrul de succesiuni despre eliberarea certificatului de moștenitor.

După eliberarea certificatului de moștenitor, moștenitorii pot ajunge la un acord privind partajul masei succesorală. În caz de litigiu, partajul se face de o instanță judecătorească, la cererea unuia dintre moștenitori.

Cu ocazia partajului succesiunii se determină ce bunuri sau cote din bunuri fac parte din masa succesorală și ce drepturi și obligații aferente se transferă fiecărui comoștenitor. Masa succesorală se împarte între moștenitori în funcție de cotele lor succesorală, pe baza valorii uzuale a obiectelor care formează masa succesorală la momentul partajului. Dacă moștenitorii sunt de acord, un bun care face parte din masa succesorală poate fi evaluat pe baza interesului special pe care unul dintre moștenitori îl are în legătură cu acest bun.

7 Cum și când devine cineva moștenitor sau legatar?

Succesiunea se deschide după decesul persoanei în cauză. După deschiderea succesiunii, aceasta este transferată moștenitorului. Temeiul juridic în cazul succesiunii este legislația în vigoare sau ultima dorință a testatorului, exprimată într-un testament sau într-un pact asupra unei succesiuni viitoare. Dreptul de succesiune în temeiul unui pact asupra unei succesiuni viitoare este preferabil față de dreptul de succesiune în temeiul unui testament, ambele fiind preferabile față de dreptul de succesiune *ab intestat*.

Nu este necesară depunerea unei cereri separate pentru a primi succesiunea. După acceptarea succesiunii, toate drepturile și obligațiile testatorului sunt transferate moștenitorilor, cu excepția celor care sunt, prin natura lor, întru totul legate de persoana testatorului sau care nu sunt transferabile conform legii. În cazul în care moștenitorul acceptă succesiunea, dreptul de proprietate asupra bunurilor care fac parte din patrimoniul succesoral este considerat a fi transferat retroactiv de la data deschiderii succesiunii. În cazul în care succesiunea a fost acceptată de mai mulți moștenitori (comoștenitori), patrimoniul succesoral le aparține în comun.

Orice persoană cu capacitate juridică are dreptul să succedă – sunt incluse în această categorie persoanele fizice aflate în viață în momentul decesului testatorului și persoanele juridice existente în momentul respectiv. Un copil născut viu după deschiderea succesiunii este considerat eligibil pentru a moșteni în momentul deschiderii succesiunii, în cazul în care acesta a fost conceput înainte de deschiderea succesiunii. Se consideră că o fundație înființată pe baza unui testament sau a unui pact asupra unei succesiuni viitoare a existat în momentul deschiderii succesiunii în cazul în care dobândește ulterior drepturi în calitate de persoană juridică.

Soțul supraviețuitor nu are drept de succesiune sau dreptul la rezerva succesorală în cazul în care testatorul a intentat o acțiune de divorț înainte de deces sau a solicitat acordul în scris pentru divorț sau era îndreptățit, în momentul decesului său, să solicite anularea căsătoriei și a depus în instanță o cerere în acest sens.

Un părinte care a fost lipsit complet de dreptul la custodie nu poate fi moștenitorul legal al unui copil.

Nu este eligibilă la moștenire o persoană care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

- a provocat sau a încercat să provoace în mod intenționat și ilegal decesul testatorului;
- a pus în mod intenționat și ilegal testatorul într-o situație în care acesta s-a aflat în incapacitatea de a-și

exprima sau de a-și revoca intenția testamentară;

- prin constrângere sau inducere în eroare, l-a împiedicat pe testator să formuleze sau să modifice o dispoziție testamentară sau, în același mod, l-a determinat pe testator să formuleze sau să revoce o dispoziție testamentară, într-o situație în care nu mai era posibil ca testatorul să își exprime intenția testamentară reală;
- în mod intenționat și ilegal a eliminat sau a distrus un testament sau un pact asupra unei succesiuni viitoare, într-o situație în care nu mai era posibil ca testatorul să îl reînnoiască;
- a falsificat testamentul întocmit de testator sau pactul asupra unei succesiuni viitoare sau o parte din acesta.

În conformitate cu legislația estonă, beneficiarul unei rezerve succesorală nu este considerat moștenitor; acesta are un drept de creanță împotriva moștenitorilor conform dreptului obligațiilor. Dreptul de a solicita rezerva succesorală de la moștenitori se naște în cazul în care un testator a dezmoștenit, printr-un testament sau printr-un pact asupra unei succesiuni viitoare, un descendent, părinții sau soțul/soția care are dreptul la succesiune *ab intestat* și față de care testatorul, în momentul decesului, are o obligație de întreținere prevăzută în Codul familiei sau în cazul în care un testator a redus rezerva succesorală a acestora în raport cu rezerva succesorală care le revine conform succesiunii *ab intestat*. Quantumul rezervei succesorală reprezintă jumătate din valoarea cotei succesorală pe care moștenitorul ar fi primit-o în cazul unei succesiuni *ab intestat*, dacă toți moștenitorii legali ar fi acceptat succesiunea.

Procedura de succesiune poate fi inițiată de către un moștenitor, de către un creditor al testatorului, de către un legatar sau de către o altă persoană cu drepturi în ceea ce privește patrimoniul succesoral pe baza unei cereri autentificate de notar. O procedură succesorală este desfășurată de către notarul din Estonia la al cărui birou a fost inițiată și care este înregistrat în registrul succesoral în calitate de executor al procedurii succesorală. Procedura poate fi desfășurată de către un notar; astfel, în cazul în care procedura succesorală a fost deja inițiată prin prezentarea unei cereri la un notar, notarul care a acceptat respectiva cerere o va transmite notarului însărcinat cu desfășurarea procedurii succesorală. Notarul autentifică certificatul de moștenitor în cazul în care sunt furnizate suficiente probe cu privire la dreptul de succesiune al unui moștenitor. În cazul în care există mai mulți moștenitori, notarul indică proporția cotei succesorală a fiecărui moștenitor.

Moștenitorul poate accepta succesiunea sau poate renunța la aceasta. În cazul în care o persoană cu drept de succesiune nu renunță la succesiune în termen de trei luni din momentul în care a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință de dreptul său de succesiune, se consideră că aceasta a acceptat succesiunea. Persoana care renunță la o succesiune evită consecințele juridice legate de succesiune.

8 Preiau moștenitorii datoriile defunctului și, dacă da, în ce condiții?

Da, un moștenitor este obligat să preia toate datoriile testatorului. În cazul în care patrimoniul succesoral nu este suficient, moștenitorul achită datoriile din propriul patrimoniu, cu excepția cazului în care moștenitorul, după efectuarea unui inventar, a achitat datoriile conform procedurii prevăzute de lege, proprietatea a fost declarată în stare de faliment sau procedurile de faliment s-au încheiat printr-o anulare fără declararea falimentului.

În cazul în care un moștenitor solicită efectuarea unui inventar al bunurilor succesorală, creditorii acestui moștenitorului nu au voie să își acopere, din patrimoniul succesoral, creanțele pe care le au împotriva moștenitorului până când nu se efectuează inventarul, dar înainte de expirarea termenului de efectuare a inventarului. După efectuarea inventarului, răspunderea moștenitorului pentru datoriile legate de patrimoniul succesoral este limitată la valoarea acestuia.

9 Ce documente și/sau informații sunt necesare de obicei pentru înregistrarea bunurilor imobile?

În cazul în care testatorul deține bunuri imobile, înregistrarea acestora în cartea funciară devine caducă după decesul său, având în vedere că persoana înregistrată în cartea funciară ca titular al dreptului real nu este deținătorul efectiv al acestui drept (conform dreptului material), deoarece toate activele testatorului sunt transferate unei alte persoane – moștenitorul – după deschiderea succesiunii.

Pentru înregistrarea moștenitorului sau a moștenitorilor în cartea funciară, trebuie depusă o cerere de înregistrare din partea noului titular al dreptului real, la care trebuie anexat un document care să ateste

succesiunea legală – certificatul de moștenitor.

În cazul în care dreptul real a fost transferat unui grup de comoștenitori, declarația unui comoștenitor este suficientă pentru rectificarea înregistrării, ceilalți moștenitori nefiind considerați relevanți, adică consimțământul acestora nu este necesar pentru înregistrare deoarece un moștenitor nu poate împiedica înscrierea unui titlu care i-a fost deja transferat în cartea funciară. Același principiu se aplică și în cazul în care este transferată o parte din bunurile care aparțin unui grup de comoștenitori.

Legislația prevede cerințe speciale în cazul în care, în conformitate cu certificatul de moștenitor, patrimoniul soților a fost guvernat de regimul comunității. În acest caz, fiecare obiect în parte poate fi atât bun comun, cât și bun propriu, iar această chestiune nu poate fi soluționată în cursul procesului de autentificare a certificatului de moștenitor.

În plus, legislația prevede excepții pentru situația în care moștenitorii au partajat masa succesorală în scopul dizolvării grupului de comoștenitori, stabilind bunurile sau părțile din acestea ori drepturile și obligațiile ce compun patrimoniul succesoral care vor fi primite de fiecare comoștenitor și bunurile imobile ce compun patrimoniul succesoral care trebuie primite de către un anumit moștenitor.

În cazul în care testatorul nu a fost niciodată căsătorit, trebuie prezentate următoarele documente pentru rectificarea datelor din cartea funciară:

- certificatul de moștenitor,
- o cerere de înregistrare, autentificată de notar sau semnată digital; o cerere de înregistrare care urmează să fie semnată digital trebuie redactată și depusă la oficiul cadastral prin intermediul portalului cadastral (<https://kinnistuportaal.rik.ee>); accesarea portalului este posibilă cu ajutorul cărții de identitate estoniene, al Mobile-ID, al anumitor cărți de identitate străine sau prin intermediul portalului național <https://www.eesti.ee>.

Nu se percepe nicio taxă națională pentru rectificarea unei înregistrări în cartea funciară.

În acest caz, toți moștenitorii care figurează în certificatul de moștenitor sunt înregistrați în cartea funciară în calitate de coproprietari.

În cazul în care în urma partajului succesoral un bunul imobil îi revine unui anumit moștenitor, trebuie depuse următoarele documente pentru modificarea înregistrării în cartea funciară:

- acordul privind partajul succesoral, autentificat la un notar din Estonia,
- o cerere de înregistrare (aceasta poate fi inclusă în acordul sus-menționat autentificat la notar).

Se percepe o taxă națională pentru modificarea înregistrării în cartea funciară.

În acest caz, persoana indicată în acord drept titularul dreptului de proprietate asupra bunului imobil în cauză este înregistrată în cartea funciară.

Pentru autentificarea acordului privind partajul succesoral, trebuie prezentat notarului certificatul de moștenitor.

În cazul în care căsătoria testatorului se încheie înainte de deschiderea succesiunii sau s-a încheiat odată cu decesul testatorului, însă bunul imobil inclus în patrimoniul succesoral nu a constituit proprietatea comună a foștilor soți, trebuie depuse următoarele documente pentru rectificarea înregistrării în cartea funciară:

- certificatul de moștenitor,
- certificatul de atestare a dreptului de proprietate care să dovedească faptul că bunul în cauză este bun propriu al testatorului,
- o cerere de înregistrare, autentificată de notar sau semnată digital; o cerere de înregistrare care urmează să fie semnată digital trebuie redactată și depusă la oficiul cadastral prin intermediul portalului cadastral (<https://kinnistuportaal.rik.ee>); accesarea portalului este posibilă cu ajutorul cărții de identitate estoniene, al Mobile-ID, al anumitor cărți de identitate străine sau prin intermediul portalului național <https://www.eesti.ee>.

Nu se percepe nicio taxă națională pentru rectificarea unei înregistrări în cartea funciară.

Toți moștenitorii menționați în certificatul de moștenitor sunt înregistrați în cartea funciară.

Pentru autentificarea certificatului de atestare a dreptului de proprietate, solicitantul trebuie să dovedească notarului că este vorba de un bun aflat în proprietatea exclusivă (bun propriu) a soțului/soției. În general, trebuie prezentate notarului documentele care dovedesc achiziționarea bunului dacă acesta nu le poate obține singur; pentru a dovedi faptul că soții au împărțit bunul sau l-au inclus în patrimoniul propriu (de exemplu, acord privind bunurile soților, acord privind partajul bunurilor comune, un alt document referitor la achiziție care să ateste că este vorba de un bun propriu, cum ar fi un contract de donație etc.).

În cazul în care căsătoria testatorului se încheiase înainte de deschiderea succesiunii sau s-a încheiat odată cu decesul testatorului, iar bunul imobil inclus în patrimoniul succesoral constituia proprietatea comună a foștilor soți, trebuie depuse următoarele documente pentru rectificarea înregistrării în cartea funciară:

- certificatul de moștenitor,
- certificatul de atestare a dreptului de proprietate care să dovedească faptul că respectivul bun s-a aflat în proprietatea comună a testatorului și a fostului soț/fostei soții;
- o cerere de înregistrare, autentificată de notar sau semnată digital; o cerere de înregistrare care urmează să fie semnată digital trebuie redactată și depusă la oficiul cadastral prin intermediul portalului cadastral (<https://kinnistuportaal.rik.ee>); accesarea portalului este posibilă cu ajutorul cărții de identitate estoniene, al Mobile-ID, al anumitor cărți de identitate străine sau prin intermediul portalului național <https://www.eesti.ee>.

Nu se percepe nicio taxă națională pentru rectificarea unei înregistrări în cartea funciară.

Toți moștenitorii menționați în certificatul de moștenitor și soțul supraviețuitor/soția supraviețuitoare sau fostul soț/fosta soție sunt înscrși în cartea funciară indiferent dacă aceștia sunt sau nu sunt moștenitori.

Pentru autentificarea certificatului de atestare a dreptului de proprietate, solicitantul trebuie să dovedească notarului că este vorba de un bun aflat în proprietate comună. În general, trebuie prezentate notarului documentele care dovedesc achiziționarea bunului dacă acesta nu le poate obține singur (printre altele, acordul privind partajul bunurilor comune, contractul privind bunurile soților).

În cazul în care căsătoria testatorului se încheiase înainte de deschiderea succesiunii sau s-a încheiat odată cu decesul testatorului, iar bunul imobil inclus în patrimoniul succesoral se afla în proprietatea comună a foștilor soți și patrimoniul succesoral este împărțit între comoștenitori astfel încât bunul imobil să revină unui anumit comoștenitor, trebuie prezentate următoarele documente pentru modificarea înregistrării în cartea funciară:

- certificatul de atestare a dreptului de proprietate și un acord privind partajarea bunurilor comune ale soților, autorizate de un notar din Estonia,
- cererea de înregistrare (aceasta poate fi inclusă în acordurile sus-menționate, autorizate de notar, privind partajul bunurilor comune și patrimoniul succesoral).

Se percepe o taxă națională pentru modificarea înregistrării în cartea funciară.

În urma partajului bunurilor comune ale soților, testatorul și soțul supraviețuitor/soția supraviețuitoare sunt înscrși în cartea funciară în calitate de proprietari în funcție de cotele lor succesoriale. Moștenitorii menționați în certificatul de moștenitor cărora le este transferat, în temeiul acordului, dreptul de proprietate asupra unui anumit bun imobil sunt înscrși în cartea funciară în calitate de proprietari ai cotei legale a testatorului. În cazul în care cota legală care aparține moștenitorilor este împărțită între moștenitori, se indică cota legală a fiecărui moștenitor.

Pentru autentificarea certificatului de atestare a dreptului de proprietate, solicitantul trebuie să dovedească notarului că este vorba de un bun aflat în proprietate comună.

O altă opțiune în acest caz este prezentarea următoarelor documente pentru modificarea înregistrării în cartea funciară:

- acordul privind partajul bunurilor comune ale foștilor soți și un acord privind partajul patrimoniului succesoral, autorizate de un notar din Estonia,
- cererea de înregistrare (aceasta poate fi inclusă în acordurile sus-menționate, autorizate de notar, privind

partajul bunurilor comune și patrimoniul succesoral).

Se percepe o taxă națională pentru modificarea înregistrării în cartea funciară.

Persoana indicată în acordul privind partajul patrimoniului succesoral drept persoana căreia îi este acordat, în temeiul acordului, dreptul de proprietate asupra bunului imobil în cauză este înscrisă în cartea funciară în calitate de proprietar al bunul respectiv.

Pentru autentificarea certificatului de atestare a dreptului de proprietate, solicitantul trebuie să dovedească notarului că este vorba de un bun aflat în proprietate comună.

9.1 Este numirea unui administrator obligatorie sau obligatorie la cerere? Dacă ea este obligatorie sau obligatorie la cerere, ce demersuri trebuie efectuate?

În cazul decesului testatorului, o instanță judecătorească pune în aplicare măsuri pentru administrarea patrimoniului succesoral dacă:

- nu se cunoaște niciun moștenitor,
- niciun moștenitor nu este prezent în locul unde se află patrimoniul succesoral;
- nu se cunoaște dacă un moștenitor a acceptat succesiunea,
- un moștenitor are capacitate de exercițiu limitată și nu i-a fost desemnat un curator,
- alte temeuri prevăzute de lege.

Măsurile de administrare a unui patrimoniu succesoral constau în organizarea administrării patrimoniului succesoral și în aplicarea de măsuri conservatorii prevăzute de Codul de procedură civilă. Instanța numește un administrator pentru administrarea patrimoniului succesoral.

Instanța ia măsuri de administrare din proprie inițiativă, cu excepția cazului în care se prevede astfel în legislație. Instanța poate, de asemenea, să decidă cu privire la măsurile de administrare a unui patrimoniu succesoral la cererea unui creditor al testatorului, a unui legatar sau a oricărei persoane care are un drept de creanță aferent patrimoniului succesoral în cazul în care neaplicarea măsurilor de administrare pot împiedica satisfacerea unei creanțe a persoanei sus-menționate din activele incluse în patrimoniul succesoral. În cazul unui dezacord în ceea ce privește persoana care are drept de moștenire, instanța poate lua, de asemenea, o decizie cu privire la luarea de măsuri de administrare a unui patrimoniu succesoral la cererea unei persoane care solicită recunoașterea dreptului de succesiune.

În cazul neexecutării unei dispoziții testamentare, instanța poate numi un administrator pentru executarea dispoziției în cauză pe baza unei cereri depuse de o persoană interesată. Administratorul are drepturile și obligațiile unui executor testamentar în ceea ce privește bunurile desemnate pentru executarea dispoziției testamentare.

Instituțiile guvernamentale naționale și locale, notarii și executorii judecătorești sunt obligați să informeze instanța cu privire la necesitatea luării de măsuri de administrare, în cazul în care au cunoștință de acest lucru.

9.2 Cine este îndrituit să execute dispoziția pentru cauză de moarte lăsată de defunct și/sau să administreze patrimoniul succesoral?

În cazul în care nu au fost luate măsuri de administrare în ceea ce privește patrimoniul succesoral, moștenitorii acestuia îl administrează în comun. Moștenitorii au obligația de a executa toate dispozițiile incluse în testament, inclusiv transferul patrimoniului succesoral pe baza dispozițiilor testamentare.

În cazul în care s-au luat măsuri de administrare în ceea ce privește patrimoniul succesoral, acesta este administrat de către administratorul numit de instanță, căruia instanța îi poate da instrucțiuni pentru deținerea, utilizarea și efectuarea de acte de dispoziție privind activele succesoriale. Administratorul poate dispune numai de bunurile succesoriale pentru a-și îndeplini obligațiile și pentru a acoperi cheltuielile legate de administrarea patrimoniului succesoral. Administratorul trebuie să respecte obligațiile care revin administratorului patrimoniului succesoral conform legii.

În cazul în care, în testament, este numit un executor testamentar, un moștenitor nu poate dispune de bunurile care fac parte din patrimoniul succesoral care sunt necesare executorului testamentar pentru a-și îndeplini

obligațiile. Executorul testamentar este obligat să administreze activele succesoriale cu prudență și să furnizeze moștenitorilor bunurile de care nu are nevoie pentru a executa testamentul. Până în momentul acceptării succesiunii de către moștenitori, executorul testamentar este obligat să îndeplinească obligațiile de administrator sau să depună o cerere pentru administrarea patrimoniului succesoral.

9.3 Ce competențe are un administrator?

Drepturile, obligațiile și competențele administratorului unui patrimoniu succesoral

- administrarea bunurilor cu prudență și asigurarea conservării acestora;
- asigurarea întreținerii bunurilor succesoriale pentru membrii familiei care au locuit cu testatorul până în momentul decesului acestuia și au beneficiat de pensie de întreținere din partea testatorului;
- îndeplinirea obligațiilor legate de patrimoniul succesoral și întocmirea de rapoarte pentru instanță și pentru moștenitori cu privire la administrarea patrimoniului succesoral;
- luarea în posesie a patrimoniului succesoral de la un moștenitor sau de la un terț sau garantarea separării, în orice al mod, a patrimoniului succesoral de bunurile unui moștenitor, în cazul în care acest lucru este necesar pentru asigurarea conservării patrimoniului succesoral;
- prezentarea în fața unui notar a unei cereri de inițiere a procedurii succesoriale, dacă este necesar, sau luarea altor măsuri pentru identificarea moștenitorului în cazul în care notarii din Estonia nu au competența de a desfășura procedura succesorală;
- după efectuarea unui inventar, administratorul patrimoniului succesoral satisface creanțele înregistrate în inventarul patrimoniului succesoral ajunse la scadență. Administratorul patrimoniului succesoral poate satisface creanțele care nu sunt încă exigibile doar cu consimțământul moștenitorului. Dacă instanța s-a pronunțat privind luarea de măsuri pentru administrarea unui patrimoniu succesoral la cererea unui creditor al testatorului, a unui legatar sau a oricărei alte persoane care are un drept de creanță în ceea ce privește patrimoniul succesoral, dacă neaplicarea măsurilor de administrare pot împiedica satisfacerea unei creanțe a persoanei sus-menționate din activele incluse în patrimoniul succesoral, administratorul este obligat, după efectuarea inventarului patrimoniului succesoral, să satisfacă toate creanțele înregistrate în inventarul patrimoniului succesoral din activele incluse în patrimoniul succesoral în ordinea prevăzută de lege. Bunurile succesoriale nu pot fi acordate moștenitorului înainte de satisfacerea creanțelor;
- în cazul în care bunurile succesoriale sunt insuficiente pentru satisfacerea tuturor creanțelor, iar moștenitorul nu este de acord să satisfacă creanțele din propriile bunuri, administratorul patrimoniului succesoral sau moștenitorul este obligat să prezinte în cel mai scurt timp o cerere de declarare a falimentului patrimoniului succesoral. Un administrator poate să dispună doar de bunurile succesoriale pentru îndeplinirea obligațiilor legate de acestea și pentru acoperirea cheltuielilor legate de administrarea bunurilor succesoriale. Un administrator nu are dreptul de a dispune de un bun imobil inclus într-un patrimoniu succesoral fără un mandat judecătoresc. Această regulă nu se aplică în cazul în care nu a fost stabilit niciun moștenitor în termen de șase luni de la deschiderea succesiunii sau în cazul în care un moștenitor care a acceptat succesiunea nu a început să administreze patrimoniul succesoral în termen de șase luni de la acceptarea succesiunii; în acest caz, administratorul poate vinde bunurile care compun masa succesorală după efectuarea unui inventar și după depunerea sumei de bani obținute din vânzarea bunurilor.
- moștenitorul nu are niciun drept de a dispune de un patrimoniu succesoral care a fost acordat unui administrator în scopul administrării;
- administratorul patrimoniului succesoral are dreptul de a primi un onorariu pentru îndeplinirea îndatoririlor sale. Instanța stabilește nivelul acestui onorariu.

Drepturile, obligațiile și competențele unui executor testamentar

- Executorul testamentar îndeplinește îndatoririle prevăzute de lege, cu excepția cazului în care se prevede altfel în testament. Executorul testamentar poate deroga de la îndeplinirea îndatoririlor prevăzute în testament cu consimțământul persoanelor interesate, în cazul în care acest lucru este în interesul executării intenției pe care a avut-o testatorul.
- Executorul testamentar este obligat ca imediat după acceptarea îndatoririlor sale să transmită moștenitorilor o listă a bunurilor incluse în patrimoniul succesoral de care are nevoie pentru a-și îndeplini îndatoririle.
- Până în momentul acceptării succesiunii de către moștenitori, executorul testamentar este obligat să îndeplinească obligațiile de administrator sau să depună o cerere pentru administrarea patrimoniului

succesoral.

- Executorul testamentar este obligat să execute legată, obligații testamentare, dispoziții testamentare și alte obligații prevăzute în testament sau într-un pact asupra unei succesiuni viitoare.
- Executorul testamentar este obligat să administreze cu prudență și să asigure conservarea bunurilor succesoriale necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor sale.
- Executorul testamentar este obligat să ia în posesie un bun inclus într-un patrimoniu succesoral sau să asigure în alt fel separarea unor astfel de bunuri de bunurile proprii ale moștenitorilor în cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor sale.
- Executorul testamentar are dreptul de a-și asuma obligații în ceea ce privește o succesiune și să dispună de bunurile incluse într-un patrimoniu succesoral, dacă acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor sale.
- În cazul în care testatorul a formulat dispoziții cu privire la partajarea patrimoniului succesoral, executorul testamentar împarte acest patrimoniu între moștenitori.
- Executorul testamentar are dreptul de a reprezenta un moștenitor sau un legatar în măsura în care acest lucru este necesar pentru a-și îndeplini obligațiile.
- Executorul testamentar este obligat să furnizeze moștenitorilor bunurile incluse în patrimoniul succesoral pe care le are în posesie și de care nu are nevoie pentru a-și îndeplini obligațiile.
- În cazul în care un executor testamentar nu este obligat să execute personal o dispoziție a testatorului, acesta poate solicita executarea respectivei dispoziții de către un moștenitor.
- Moștenitorii nu au dreptul să dispună de bunurile incluse în patrimoniul succesoral de care executorul testamentar are nevoie pentru a-și îndeplini obligațiile.
- Executorul testamentar este răspunzător pentru orice prejudiciu cauzat în mod ilegal de către un moștenitor sau de către un legatar prin încălcarea obligațiilor sale.
- Executorul testamentar este obligat să întocmească rapoarte pentru moștenitori și legatari cu privire la activitatea sa.
- Cheltuielile necesare pe care un executor testamentar le suportă pentru îndeplinirea îndatoririlor sale sunt acoperite din patrimoniul succesoral.
- Executorul testamentar are dreptul de a solicita un onorariu rezonabil pentru activitățile sale, cu excepția cazului în care se prevede altfel în testament.

10 Ce documente sunt eliberate de obicei, în temeiul legislației naționale, în cursul sau la finalul unei cauze de succesiune pentru atestarea statutului și a drepturilor beneficiarilor? Au aceste documente efecte probatorii specifice?

În cazul în care sunt furnizate suficiente probe privind dreptul de succesiune al moștenitorilor și sfera acestuia, notarul trebuie să autentifice certificatul de moștenitor, care stabilește cota succesorală a fiecărui moștenitor; cu toate acestea, în certificat nu figurează componența patrimoniului succesoral.

Drepturile și obligațiile testatorului se transferă în mod legal moștenitorului în momentul decesului testatorului. Certificatul de moștenitor nu este constitutiv de drepturi, adică nu conduce la încetarea sau la crearea [unui drept de proprietate](#). Acesta este un document care atestă succesiunea legală și care indică faptul că persoana specificată în certificat are calitatea de moștenitor, în măsura precizată.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

Ultima actualizare: 18/04/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere

sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.